Kvindevalgret

Medlemsblad for Landsforbundet for Kvinders Valgret.

Nr. 10 Oktober 1915 8. Aargang

INDHOLD: De kvindelige Vælgere og Kvindeprogrammet. — For og imod. — Dansk Landsforbund for Kvinders Valgret af Elna Munch. — Kvinderne og det politiske Arbejde af Hulda Petersen. — Mindesmærke for Kvindernes politiske Valgret. — Tysklands Kvinder under Krigen. — Til Medlemmerne af Københavns Kvindevalgretsforening af Elna Munch. — Landsforbundets Platte. — Møder.

De kvindelige Vælgere og Kvindeprogrammet.

Den 5 Juni 1915 blev Kvindernes politiske Valgret en Kendsgerning i Danmark.

Derved gik »Kvindesagen« fra at være en isoleret Sag over til at indlemmes imellem de andre sociale »Sager«, som gennem deres Løsning skal bidrage til at skabe Alménvellet. Det vilde derfor være ufornuftigt, ja, uforsvarligt, om danske Kvinder nu vilde opretholde deres Fordringer om: »Samme Løn for samme Arbejde«. »Lige Adgang med Mændene til at beklæde Embeder«, »Moderens lige Ret med Faderen over Barnet« og »Hustruens lige Ret med Manden over den fælles Formue« — som et Særprogram. —

Jeg mener ikke, vi skal opgive disse Krav, nu vi selv har faaet Midlet i Hænde til at arbejde for deres Opfyldelse. Og vi kan slet ikke opgive dem; de ligger saa lige for vore Øjne og griber saa dybt i vore Hjerter. — Hvorledes skulde en Mor f. Eks. kunne opgive Kravet om at faa samme Ret over sit Barn som dettes Far? — Men vi skal ikke længere se disse Krav som *kun* værende i vor Interesse, men ogsaa i Samfundets. — Det er ikke *ene* i en Moders Interesse, at hun faar Ligeret med Faderen over Barnet, det er ogsaa i Barnets, i Hjemmets, i Samfundets, ja, i Faderens Interesse. Det er ikke alene i *Kvindernes* Interesse, at de kræver »Samme Løn for samme Arbejde«, det er i høj Grad ogsaa i Mændenes og hele Samfundets Interesse, at de stiller den Fordring. Ellers vil deres Deltagelse i Erhvervslivet skabe en usund Konkurrence, som vilde virke uheldigt paa det Arbejde, de udfører. Daarlig Løn skaber daarligt Arbejde.

Nej, danske Kvinder skal opgive deres gamle Programpunkter, men de maa lære at se dem som Samfundsopgaver og ikke som særlig Kvinder vedkommende, og de maa lære at se udover dem, faa Øje for de almindelige Samfundsbrøst. Lære at se Uretfærdigheden i Samfundets Fordeling af Arbejdet og Arbejdsudbyttet — der som oftest staar i omvendt Forhold til hinanden. — Se det fordærvelige i Krigsmoralen, der netop i disse Dage stilles i det grelleste Lys, idet den sætter de døde Stoffer — Ammunitionen — over de levende Mennesker, giver Kanonen større Værdi end de Mennesker, der betjener den. —

Gennem hele Kvindebevægelsen har der gaaet en Tendens til at se alt og alle gennem Kvindesagens Briller. — Det drager Ellen Key allerede til Felts mod, da hun i 1893 skrev sin Bog om Anna Charlotte Leffler. — — Det er undskyldeligt, saa længe Kvinder kæmper for at naa den politiske Borgerret,